

sættes Forslag om Revision. Man vil sikkert fra alle Sider erkende, at en saadan Revision ikke bør finde Sted under de nuværende ganske uberegnelige økonomiske Tilstande, men rettelig bør udsættes til roligere Tider. Det foreslaas derfor endvidere her, at denne Bestemmelse ændres derhen, at Forslag til Revision vil være at forelægge senest for den i 1922 sammentrædende ordentlige Rigsdag.

Det antages, at Lovforslagets Gennemførelse vil kunne indbringe ca. 12 Mill. Kr. Dette Tal er udregnet paa Grundlag af den nuværende Trafiks Omfang under Hensyntagen til, at Trafikken antagelig vil gaa ned paa Grund af Takstforhøjelsen. Jeg vil dog sige, at dette Tal bør modtages med allerstørste Reservation, da det paa dette Tidspunkt er temmelig usikkert, hvorledes Trafikkens Omfang vil stille sig i den kommende Tid. Der er meget, som tyder paa, at Trafikkens Omfang i betydelig Grad er nedadgaaende, og det er paa dette Tidspunkt umuligt at overse, i hvilken Grad denne Bevægelse vil gøre sig gældende i den kommende Tid.

Jeg skal dernæst fremsætte et Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 52 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer. Dette Lovforslag er nærmest en Konsekvens af Lovforslaget om Forhøjelse af Statsbanernes Takster. Efter dette sidste vil der jo finde en Forhøjelse Sted af Portoene paa Jernbanefrimærkepakker fra 25 Øre til 35 Øre. Det vil da være naturligt, for ikke at sige nødvendigt, samtidig at forhøje Portoene paa Postpakker, for de mindre Pakkers Vedkommende fra 20 Øre til 25 Øre, for de større fra 30 Øre til 35 Øre. Endvidere foreslaas det, at Postoprævningsportoene og Forsikringspræmien for Værdiforsendelser forhøjes med 5 Øre pr. Forsendelse. Og endelig er det Meningen, hvis disse Forhøjelser vedtages, administrativt at gennemføre en Forhøjelse af Portoene for de lokale Tryksager, Vareprøver og Mønstre med 1 Øre fra 2 Øre til 3 Øre. Derimod bør der sikkert ikke paa nogen Maade kunne være Tale om Forhøjelse af den almindelige Brevporto, som maa betegnes som værende ret høj i Forhold til Portoene i andre Lande. De her foreslaaede Takstforhøjelser vil antagelig kunne give en samlet Indtægtsforøgelse af ca. 870,000 Kr.

Idet jeg henholder mig til Finansministerens Bemærkninger om disse Lovforslags Samhørighed med de af ham fremsatte, skal jeg tillade mig at anbefale dem til Tingets Velvillie.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, gaar ud paa en Forøgelse af Godtgørelsen til de værnepligtige, der er indkaldte til Militærtjeneste, i de Tilfælde, hvor denne Tjeneste er af en betydeligere Varighed. Lovforslaget bestaar af to Paragraffer. Den første gælder dem, der er inde til første Tjeneste. Det almindelige Forhold er nu dette, at deres Tjenestetid varer omkring 18—20 Maaneder, i enkelte Tilfælde noget mindre, i enkelte Tilfælde noget mere, og det er muligt, at der ogsaa under den nye Ordning, som vi nu gaar over til, vil blive en Del Mandskab, som vil være inde i længere Tid end 18 Maaneder; ved visse Vaabenarter maa man i alt Fald gøre Regning paa, at dette vil være Tilfældet. Tanken er da at give dette Mandskab en Godtgørelse af 90 Øre daglig, svarende til den Godtgørelse, der tidligere er gennemført for forskellige andre Grupper og udbetalt ligesom for disses Vedkommende først ved Hjemsendelsen. Dette er en Bestemmelse, der kan antages varig at faa nogen Betydning, selv om den økonomiske Betydning for Statskassen vel nok vil blive ret begrænset.

Den anden Paragraf gælder dem, der er indkaldte særlig hyppigt til de periodevise Indkaldelser. Bestemmelsen gaar ud paa, at Mandskab, der i Løbet af 2 Aar har været til Tjeneste i mere end 2 af de Perioder, ved hvilke Indkaldelse ved vedkommende Vaaben falder, og hvis Hjemsendelse foregaar efter denne Lovs Ikrafttræden, ved Hjemsendelsen faar udbetalt et Beløb af 90 Øre for hver Dag i sidste Indkaldelsesperiode, de i Løbet af de 2 Aar har forrettet Tjeneste udover 150 Dage. Denne Bestemmelse vil væsentligt have Betydning for nogle Grupper af dem, der er inde i Øjeblikket, altsaa i Reguleringsperioden fra August til Oktober, medens det efter den Ombytning, som foregaar i Begyndelsen af Oktober, kun ganske undtagelsesvis, maaske slet ikke, vil kunne antages at faa Betydning. Heller ikke denne Bestemmelses økonomiske Rækkevidde for Statskassen er da stor, derimod vil der for disse sidste Grupper Vedkommende i nogle Tilfælde kunne blive Tale om en ikke ringe Erstatning til det paa-gældende Mandskab, idet de, der kommer ind under alle Tillægsbestemmelserne, vil kunne opnaa at faa 2 Kr. 70 Øre i Godtgørelse om Dagen. Men det er jo ogsaa disse Grupper af de indkaldte, paa hvem Byrden har hvilet tungest indtil den sidste Tid.